

Bratia a sestry,

prečo by sme sa mali snažiť žiť podľa Božieho zákona? Prečo by nám malo záležať na tom, aby boli cirkevné zbory riadne spravované? Prečo je dôležité, aby sme svojimi životmi boli pre iných dobrým príkladom? Prečo by sme sa mali usilovať o to všetko, čo sme sa doteraz z epištoly dozvedeli?

Prečítaný oddiel by sme mohli nazvať evanjelium v skratke. Nachádzame tam odpoveď na položené otázky. Viedie nás k tomu Božia milosť. To je základ, na ktorom môžeme stavať. Sme zastavení, formovaní a premieňaní tým, aký je Boh. Boh je milosrdný. Nie je to popretie našej hriešnosti. Nie je to zatváranie očí nad všetkým zlom, ktorého sú ľudia schopní. Božia milosť sa zjavila. Nie je to niečo, čo by sme mali. Nie je to náš výtvor. V Starom zákone nachádzame mnoho svedectiev o Božom milosrdenstve. Najlepším a dokonalým zjavením Božieho milosrdenstva je Ježiš Kristus. V Evanjeliu podľa Jána je napísané: *Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho. Lebo neposlal Boh Syna na svet, aby odsúdil svet, ale aby ho spasil.* (3, 16-17)

Božia milosť je spásonosná všetkým ľuďom. Božia milosť prišla na svet v Ježišovi Kristovi. Môžeme ju vierou prijať. Neexistuje žiadne obmedzenie. Boh chce svet spasiť. Božia milosť je tu pre každého jedného človeka. Môže sa zdať, že je to v rozpore s Božím súdom. V Biblii sa píše nielen o spasení, ale aj o odsúdení. Vždy platí, že to nezáleží od nás, ale je to v Božej moci. Nemáme sa nad nikoho povyšovať. Nikoho nemáme posudzovať a odsudzovať. Ak veríme, že sme Bohom spasení, tak len z Božej milosti. Nevieme, prečo niekto verí v Ježiša Krista a niekto iný ho zase odmieta. Viera v Boha v nás nemá vyvolávať pýchu, ale pokoru. Stále máme mať na pamäti, že viera v Ježiša Krista nie je naša zásluha, ktorou by sme si získali Božie spasenie. Nepoznáme Božie cesty, a preto by sme o nikom nemali vyslovovať definitívny súd. Na základe Písma svätého hovoríme, že Božia vôľa je, aby všetci ľudia boli spasení. Už prorok Ezechiel uvádza: *Lebo nemám záľubu v smrti toho, kto musí zomrieť - znie výrok Hospodina, Pána. Obráťte sa a budete žiť!* (18, 32) V 1. liste Timotejovi je priamo napísané, že Boh chce, aby všetci ľudia boli spasení a poznali pravdu. (2, 4)

Žijeme medzi dvoma zjaveniami. Božia milosť sa zjavila v Ježišovi Kristovi. Božie kráľovstvo sa priblížilo, ale ešte nie sme v Božom kráľovstve. Očakávame zjavenie Božej slávy a Spasiteľa Ježiša Krista. Ježiš nie je iný alebo ďalší Boh než ten, o ktorom sa píše v Starom zákone. Boh je stále ten istý, na počiatku aj na konci. Apoštol Pavol napísal v 2. liste do Korintu: *Lebo Boh, ktorý povedal: Nech z temnosti zažiarí svetlo! - zažiaril v našich srdciach, aby svietilo poznanie slávy Božej v tvári Kristovej.* (4, 6) Ježiš priniesol na svet spasenie a Božie dielo bude zavŕšené, keď príde Kristus druhýkrát. V 1. liste do Korintu to Pavol opisuje takto: *A keď Jemu všetko bude poddané, vtedy aj sám Syn poddá sa Tomu, ktorý Jemu všetko poddal, aby Boh bol všetko vo všetkom.* (15, 28)

Naše dni sú v Božích rukách. Nepoznáme čas Ježišovho druhého príchodu a ani sa nemáme pokúšať ho zistiť. Naším poslaním je niečo iné. Božia milosť nás vychováva. Nesmieme si to zamieňať. Najprv je Božia milosť, a z toho vychádza naša motivácia konať Božiu vôľu. Nekonáme podľa Božieho slova, aby sme mali Božiu milosť. Chceme žiť podľa Božieho slova, pretože už sme zachránení. Zbožným životom nič k Božej sláve nepridávame. Správnym motívom pre život podľa Božích prikázaní je vďačnosť a radosť. Božia milosť nás vychováva, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí. Opakom toho je mierny, spravodlivý a pobožný život.

O tom, čo znamená mierny, sme viac počuli minulú nedeľu. Celkovo sa o miernosti píše v druhej kapitole až päťkrát. Len zopakujem, že je to uvážlivosť. Nemáme byť unáhlení, ale s pokorou a pokojom pristupovať k iným ľuďom. V 1. liste Tesalonickým je napísané: *Všetko skúmajte, dobrého sa držte! Všetkého zlého sa vystríhajte!* (5, 21-22)

V Biblii sa spravodlivosť týka Božieho zákona. V knihe Izaiáš je napísané: *Takto vraví Hospodin: Zachovávajúce právo, konajte spravodlivo, lebo moja spása je blízko, už príde, a moja záchrana už sa zjaví.* (Iz 56, 1) Aj tu platí, že spravodlivosť nesmie byť oddelená od pobožnosti. V 2. liste Timotejovi sa píše o ľuďoch, ktorí sa iba tvária pobožne. (3, 5) Žiť spravodlivo znamená dôverovať Bohu a konať podľa Jeho slova.

V závere je ešte Títus povzbudzovaný, že ním nemá nikto pohrdáť. Je to zároveň napomenutie pre tých, ktorí Títa počúvali. Títus mohol zvestovať slovo, ale nebolo v jeho moci ovplyvniť reakcie poslucháčov. Pohrdanie nemalo Títa odradiť od toho, aby jasne a dôrazne zvestoval evanjelium. Na začiatku Listu Rimanom Pavol uvádza, že sa nehanbí za evanjelium. (1, 16) Dôležitá je Božia milosť, ktorou sme motivovaní k tomu, aby sme evanjelium šírili ďalej.

Bratia a sestry, vďaka Bohu je na svete milosrdenstvo. Božia milosť je daná každému bez rozdielu. Spasenie je závislé len od Božej milosti. Božia milosť nás formuje. Chváľme Boha za Jeho nekonečné milosrdenstvo. Z vďačnosti sa nechajme Božím slovom viesť. Nikoho neodsudzujme. Čas, ktorý nám Boh na svete vymeral, využime na to, aby sme hovorili o Božom milosrdenstve. Keď sa nám bude zdať všetko nezmyselné a zbytočné, spoľahnime sa na Boha. Ježiš sa vydal za nás, aby sme boli spasení. Nech nás Božie milosrdenstvo v živote vedie a vyučuje! Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 1. liste Petrovom v 1. k.:

„Preto opášte si bedrá svojej mysle, buďte dokonale triezvi, dúfajte v milosť, ktorá vám bude daná pri zjavení Ježiša Krista. A ako poslušné deti nepripodobňujte sa predošlým žiadostiam z čias nevedomosti, ale ako svätý je Ten, ktorý vás povolal, aj vy buďte svätí v celom svojom počínaní.“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.